

Bruxelles, den 19. marts 2015
(OR. en)

7373/15

**Interinstitutionel sag:
2015/0065 (CNS)**

FISC 24

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	19. marts 2015
til:	Uwe CORSEPIUS, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2015) 129 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS DIREKTIV om ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2015) 129 final.

Bilag: COM(2015) 129 final

Bruxelles, den 18.3.2015
COM(2015) 129 final

2015/0065 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

I 2003 vedtog Rådet et direktiv om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (rentebeskatningsdirektivet). Der var to formål med dette direktiv: at undgå fordrejning af kapitalbevægelser og at muliggøre en reel beskatning af rentebetalinger fra en betalende agent, der er etableret i en medlemsstat, til personer, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat. Rentebeskatningsdirektivet gør det lettere at beskatte denne type rentebetalinger i henhold til lovene i den medlemsstat, hvor den person, der modtager indtægter fra opsparing, er hjemmehørende, idet der kræves automatisk informationsudveksling om rentebetalinger, som udbetales til disse personer. Bestemmelserne i direktivet har været gældende fra den 1. juli 2005 og blev udvidet til at omfatte Bulgarien og Rumænien ved disse landes tiltrædelse den 1. januar 2007 og Kroatien ved dette lands tiltrædelse den 1. juli 2013.

Direktivet var et resultat af formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde den 19.-20. juni 2000, da medlemsstaterne blev enige om, at for at gennemføre princippet om, at alle borgere skal betale skat af deres indtægter fra opsparing, skulle udveksling af oplysninger "på et så bredt grundlag som muligt" være EU's endelige mål på linje med den internationale udvikling.

Direktivet blev vedtaget i 2003 og dækkede fysiske personers indtægter fra opsparing, som stammer fra fordringer (enten klassiske renteindtægter eller kapitalgevinst fra værdipapirer), og som modtages enten direkte eller gennem investeringsfonde eller gennem andre ubeskattede mellemlid. Med direktivet blev der indført bestemmelser om automatisk udveksling af oplysninger om denne indtægt fra opsparing, som betales af betalende agenter, der er etableret i en medlemsstat, til fysiske personer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat. Alle medlemsstater undtagen Belgien, Luxembourg og Østrig indførte øjeblikkeligt systemer til automatisk indberetning af oplysninger. Belgien, Luxembourg og Østrig havde tilladelse til i en overgangsperiode at opkræve en skat ved kilden i stedet for at give oplysninger, med en sats på 15 % for de første tre år efter direktivets ikrafttræden (indtil 30. juni 2008), med en sats på 20 % for de følgende tre år (indtil 30. juni 2011) og med en sats på 35 % derefter. Ifølge reglerne skulle 75 % af indtægten fra denne kildeskat overføres til den medlemsstat, hvor investoren var hjemmehørende. Belgien besluttede at ophøre med at anvende overgangsordningen med kildeskat fra 1. januar 2010 og at udveksle oplysninger på samme måde som andre medlemsstater. Luxembourg har gjort det samme fra og med 1. januar 2015.

Der er blevet anvendt tilsvarende foranstaltninger som dem i rentebeskatningsdirektivet fra og med 1. juli 2005 i fem europæiske lande uden for EU, bl.a. Schweiz, for indtægter fra opsparing, som er blevet betalt i Schweiz til fysiske personer, som er hjemmehørende i EU. Der er fra den samme dato blevet anvendt foranstaltninger, som er identiske med dem i direktivet, i ti afhængige eller associerede territorier til EU-medlemsstaterne (tolv efter opløsningen af De Nederlandske Antiller) med indførelsen af bilaterale aftaler, som hver enkelt af disse jurisdiktioner har undertegnet med hver af medlemsstaterne. Efter ændringen af Saint-Barthélemy's status har Frankrig lovet, at Saint-Barthélemy vil anvende både de nuværende og kommende bestemmelser i både rentebeskatningsdirektivet og direktivet om administrativt samarbejde.

Efter den første revision af rentebeskatningsdirektivet foreslog Kommissionen en række ændringer i november 2008 med henblik på at få lukket eksisterende smuthuller og mere effektivt at kunne forhindre skatteunddragelse. De foreslåede ændringer var et forsøg på at forbedre direktivet og skærpe foranstaltninger, der skulle sikre, at rentebetalinger blev beskattet. Anvendelsesområdet for bestemmelserne om mellemlid blev derfor udvidet. Forslaget udvidede også anvendelsesområdet for direktivet til at omfatte indtægter fra instrumenter svarende til gældsinstrumenter, dvs. innovative finansielle produkter og visse livsforsikringsprodukter. Ændringerne blev vedtaget af Rådet ved direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014¹ (ændret rentebeskatningsdirektiv). Artikel 2 i dette direktiv fastsætter, at medlemsstaterne senest den 1. januar 2016 skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne vil skulle anvende disse bestemmelser fra den 1. januar 2017.

Det Europæiske Råd anmodede på sit møde den 21. marts 2014 Rådet om at gå videre til den formelle vedtagelse af det ændrede rentebeskatningsdirektiv og konkluderede, at den globale standard, der er udarbejdet af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), skal være den metode, som anvendes i EU til automatisk udveksling af oplysninger inden for EU. Det Europæiske Råd opfordrede således Rådet til at sikre, at EU-retten – med vedtagelsen af en ændret tekst til direktivet om administrativt samarbejde inden udgangen af 2014 – er fuldt ud i overensstemmelse med den nye globale standard.

Den 12. juni 2013 havde Kommissionen faktisk foreslået ændringer til direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet. Hovedformålet med forslaget var at give medlemsstaterne et passende retsgrundlag på EU-plan til at gennemføre den globale standard for automatisk udveksling af oplysninger (den globale standard), der er udarbejdet af OECD. Anvendelsesområdet for det foreslåede ændringsdirektiv er meget bredt, da det dækker alle typer af finansielle produkter (med specifikke undtagelser), som indehaves direkte eller indirekte af fysiske personer eller af "ikkeoffentlige" enheder. Dette ændringsdirektiv blev vedtaget den 9. december 2014 – Rådets direktiv 2014/107/EU² (ændringsdirektivet om administrativt samarbejde). Artikel 2 i dette direktiv fastsætter, at medlemsstaterne senest den 31. december 2015 skal vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De skal anvende disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2016 og påbegynde informationsudvekslingen senest i september 2017. For Østrig er der en undtagelse i artikel 2, stk. 2, grundet i strukturelle forskelle, hvilket betyder, at Østrig kan begynde at anvende direktivet op til et år senere end de øvrige medlemsstater. På tidspunktet for vedtagelsen af direktivet meddelte Østrig, at undtagelsen ikke ville blive udnyttet fuldt ud. Informationsudvekslingen vil blive påbegyndt i september 2017 for en begrænset række af konti (kun nye konti, der bliver åbnet i perioden 1. oktober 2016 - 31. december 2016), hvorimod undtagelsen vil blive brugt for andre konti.

Af sidste afsnit i den nye artikel 8, stk. 3a, der blev indført med ændringsdirektivet om administrativt samarbejde, fremgår det klart, at bestemmelserne i dette stykke (stk. 3a) har forrang for det reviderede rentebeskatningsdirektiv. Eftersom der er en markant overlapning mellem de to direktiver, vil der kun være få tilfælde, hvor det reviderede rentebeskatningsdirektiv stadig skal finde anvendelse.

¹ Rådets direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014 om ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (EUT L 111 af 15.4.2014, s. 50).

² Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

At der er så få tilfælde kan i det væsentlige tilskrives tre årsager. For det første skal der ifølge ændringsdirektivet om administrativt samarbejde foretages indberetning af finansielle institutter, som i direktivet er defineret som enheder. Der pålægges således – ulig i rentebeskatningsdirektivet – ikke indberetningsforpligtelser for fysiske personer (f.eks. mæglere), som måtte betale finansielle indtægter. For det andet er der nogle undtagelser i ændringsdirektivet om administrativt samarbejde for visse pensionskasser, kreditkortudstedere, regulerede skattebegunstigede konti og lignende finansielle institutter og produkter, som giver en lav risiko for skatteunddragelse. For det tredje dækker fremgangsmåden i artikel 4, stk. 2, med den betalende agent ved modtagelsen i rentebeskatningsdirektivet også renter, der er betalt af en ikkedeltagende jurisdiktion gennem en medlemsstats betalende agent ved modtagelsen. Desuden dækker den i det reviderede rentebeskatningsdirektiv anførte gennemsynsfremgangsmåde i artikel 2, stk. 3, og den bedre fremgangsmåde i artikel 4, stk. 2, med betalende agent ved modtagelsen også indtægter, der betales gennem "aktive" ikkefinansielle enheder, så længe de er fritaget for skat. Disse resterende tilfælde skyldes en mindre forskel i de fremgangsmåder, som fremgår af rentebeskatningsdirektivet og ændringsdirektivet om administrativt samarbejde og specifikke undtagelser, som er med i de to direktiver. Virkningen af disse resterende tilfælde – hvad enten de dækkes af den her drøftede EU-lovgivning eller ej – er marginal inden for det overordnede anvendelsesområde for ændringsdirektivet om administrativt samarbejde. Med international anvendelse af den globale standard og den tætte overvågning af gennemførelsen heraf, som foretages af Det Globale Forum for Gennemsigtighed og Informationsudveksling på Skatteområdet, vil risiciene i forbindelse med disse resterende tilfælde blive minimeret.

Det følger heraf, at fordelene ved at lade de to retsinstrumenter fungere sideløbende vil være minimal. Ovennævnte udskillelse, som er omhandlet i den nye artikel 8, stk. 3a, der blev indført med ændringsdirektivet om administrativt samarbejde, kunne have tjent til at undgå indberetning ifølge rentebeskatningsdirektivet i de fleste tilfælde, men at der findes to retsinstrumenter med næsten samme anvendelsesområde er ikke i overensstemmelse med principperne om bedre regulering og hensynet til klarhed og retssikkerhed. Desuden vil det at have to retssystemer, der fungerer sideløbende, betyde, at der er to sæt tilsvarende, men ikke fuldt ud ens regler om kundelegitimation, procedurer og indberetningssystemer – både med hensyn til finansielle institutter, der indberetter til kompetente myndigheder, og kompetente myndigheder, der udveksler information med hinanden. Omkostningerne hertil vil i vid udstrækning veje tungere end fordelene ved den ekstra dækning, som rentebeskatningsdirektivet giver.

For at være sikker på, at der kun er en standard, der gælder for automatisk informationsudveksling inden for EU, og for at undgå situationer, hvor der bliver anvendt to standarder sideløbende, bør rentebeskatningsdirektivet ophæves.

For at der ikke skal være huller i indberetningen, er det nødvendigt, at ophævelsen af rentebeskatningsdirektivet samordnes med tidsplanen for anvendelsen af ændringsdirektivet om administrativt samarbejde, og at der især bliver taget hensyn til forlængelsen af tidslinjen for den for Østrig gældende anvendelse.

Målet for dette direktiv, nemlig at ophæve rentebeskatningsdirektivet med de midlertidige undtagelser, der er nødvendige for at beskytte erhvervede rettigheder og tage hensyn til den for Østrig gældende undtagelse i ændringsdirektivet om administrativt samarbejde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den fornødne ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske

Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette forslag til direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Det Europæiske Råds konklusioner fra 21. marts 2014 og erklæringen fra Rådet for Økonomi og Finans fra 9. december 2014 viser, at medlemsstaterne klart foretrækker, at der kun er en standard til automatisk udveksling af oplysninger om finansielle indtægter. Denne standard er nu blevet fuldt ud indført ved ændringsdirektivet om administrativt samarbejde.

På møder i Kommissionens ekspertgruppe for beskatning af indtægter fra opsparing er det af eksperter blevet understreget, at det er vigtigt at have et enkelt system til automatisk indberetning af information med henblik på direkte beskatning. De har forklaret, at de parter, som de repræsenterer – finansielle institutter og mellemlid i EU – ønsker at undgå overlappning af indberetningssystemer. Ekspertgruppen meddelte også, at sektoren allerede var ved at indføre nye eller ved at tilpasse eksisterende IT-systemer som en forberedelse til den amerikanske FATCA-lov (Foreign Account Tax Compliance Act), og det blev understreget, at det var nødvendigt, at kommende EU-lovgivning om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti bliver tilpasset OECD's globale standard om automatisk informationsudveksling (som netop er baseret på de principper om kundelegitimation, der fremgår af FATCA) for at mindske byrderne ved efterlevelse og administration.

Som beskrevet ovenfor vil en ophævelse af rentebeskatningsdirektivet få en meget marginal indvirkning, om overhovedet nogen, på den automatiske informationsudveksling, som følge af ændringsdirektivet om administrativt samarbejde. Det er i det væsentlige snarere et spørgsmål om bedre regulering. Der er derfor ikke udarbejdet en konsekvensanalyse.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

Ved artikel 1 ophæves direktivet. Ophævelsen samordnes med medlemsstaternes anvendelse af ændringsdirektivet om administrativt samarbejde.

Artikel 1, stk. 1, litra a), og artikel 1, stk. 1, litra b), indeholder de kerneforpligtelser om indberetning og informationsudveksling, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, og henholdsvis artikel 8 og artikel 9 i rentebeskatningsdirektivet.

Ifølge artikel 1, stk. 1, litra a), skal økonomiske operatører og de medlemsstater, hvor de er etableret, indberette og udveksle de oplysninger, som er indsamlet for 2015. Disse oplysninger vedrører de i artikel 4, stk. 2, i rentebeskatningsdirektivet omhandlede betalende agenter ved modtagelsen og skal indberettes inden for den samme frist som i artikel 9, nemlig "inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret". Fristen er den 30. juni 2016 for de fleste medlemsstater, men er den 5. oktober 2016 for Det Forenede Kongeriges vedkommende. Forlængelsen af anvendelsen er derfor fastsat til også at omfatte fristen for Det Forenede Kongerige. Tidslinjen er ladet åben, så der kan foretages opfølgninger og korrektioner efter denne dato.

Ifølge artikel 1, stk. 1, litra b), skal økonomiske aktører og betalende agenter og de medlemsstater, hvor de er etableret, indberette og udveksle de oplysninger, som er indsamlet for 2015, som fastsat i artikel 9 "inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret", hvilket

er den 30. juni 2016 for de fleste medlemsstater, men den 5. oktober 2016 for Det Forenede Kongeriges vedkommende. Forlængelsen af anvendelsen er derfor fastsat til den 5. oktober 2016 for også at omfatte fristen for Det Forenede Kongerige. Tidslinjen er ladet åben, så der kan suppleres med oplysninger og foretages nødvendige korrektioner efter denne dato.

Artikel 1, stk. 2, indeholder specifikke bestemmelser, som Østrig skal implementere.

Østrig vil anvende ændringsdirektivet om administrativt samarbejde i en længere periode, som i de fleste tilfælde vil være på et år. Østrig forpligtede sig dog på tidspunktet for vedtagelsen af direktivet den 9. december 2014 til at udveksle oplysninger allerede i 2017, men dog kun for en begrænset kategori af konti (kun nye konti, der åbnes i perioden 1. oktober 2016 - 31. december 2016), og opretholdt undtagelsen i andre tilfælde. Derfor vil Østrig normalt anvende rentebeskatningsdirektivet i yderligere et år, undtagen for den begrænsede kategori af konti, som vil blive indberettet i 2017 i henhold til direktivet om administrativt samarbejde. I modsætning til Luxembourg har Østrig ikke meddelt, at der vil ske automatisk udveksling af oplysninger i henhold til rentebeskatningsdirektivet inden udløbet af den i artikel 10 heri anførte overgangsperiode. Det forventes heller ikke, at betingelserne for udløbet af denne overgangsperiode vil være opfyldt på den dato, hvor Østrig begynder at anvende ændringsdirektivet om administrativt samarbejde. For så vidt angår artikel 1, stk. 2, antages det derfor, at Østrig vil fortsætte med at anvende overgangsordningen med kildeskat i henhold til rentebeskatningsdirektivet i 2016 undtagen for den begrænsede kategori af konti, som vil blive indberettet af Østrig i 2017 i henhold til ændringsdirektivet om administrativt samarbejde.

Derfor er der i artikel 1, stk. 2, litra a), en henvisning til forpligtelserne for Østrig og de underliggende forpligtelser for betalende agenter, der er etableret i Østrig, til at overføre kildeskat af rentebetaling, som er opkrævet i 2016, i overensstemmelse med artikel 12 i rentebeskatningsdirektivet.

Østrig vil også skulle opfylde sine forpligtelser med hensyn til indberetning fra de økonomiske operatører i landet, jf. artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i rentebeskatningsdirektivet, i de tilfælde, hvor den enhed, der modtager en rentebetaling fra disse økonomiske operatører, jf. artikel 11, stk. 5, i samme direktiv, formelt har accepteret, at dens navn og adresse samt det samlede rentebeløb, der er betalt til eller sikret for den, meddeles i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i dette direktiv. Den relevante bestemmelse, som skal sikre dette, er artikel 1, stk. 2, litra b), i nærværende forslag.

Hvis Østrig skulle følge proceduren i artikel 13, stk. 1, litra a), i rentebeskatningsdirektivet, vil de forpligtelser, der påhviler Østrig, og de underliggende forpligtelser, som påhviler de betalende agenter, der er etableret i Østrig, med hensyn til indberetning ifølge kapitel II i rentebeskatningsdirektivet, også skulle respekteres. Den relevante bestemmelse, som skal sikre dette, er artikel 1, stk. 2, litra c), i nærværende forslag.

Alle de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, skal være opfyldt inden for seks måneder efter udgangen af skatteåret i Østrig, dvs. den 30. juni 2017.

For den begrænsede kategori af konti, som vil være underlagt kravet om kundelegitimation fra og med den 1. oktober 2016, og som vil blive indberettet i 2017 ifølge direktivet om administrativt samarbejde som ændret ved det hertil knyttede ændringsdirektiv, er der tilføjet en udtagelse fra forlængelsen af anvendelsen af rentebeskatningsdirektivet i artikel 1, stk. 3.

De 27 medlemsstater, som vil anvende ændringsdirektivet om administrativt samarbejde fra og med 1. januar 2016, vil stadig skulle give retmæssige ejere med bopæl i disse medlemsstater den attest, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, i rentebeskatningsdirektivet. Eftersom den sidste dato, hvor denne attest kan anvendes, er den sidste dag for, hvornår Østrig kan anvende kildeskatten i medfør af rentebeskatningsdirektivet, er denne dato fastsat til den 31. december 2016, jf. artikel 1, stk. 1, litra c), i nærværende forslag. Eftersom Luxembourg vil anvende rentebeskatningsdirektivet uden at opkræve kildeskat fra og med den 1. januar 2015, er Østrig den eneste medlemsstat, som vil anvende kildeskat i medfør af rentebeskatningsdirektivet i 2015 og 2016.

Reglerne om afskaffelsen af dobbeltbeskatning, som kan skyldes anvendelsen af den overgangsordning med kildeskat, der opkræves i medfør af rentebeskatningsdirektivet, vil også skulle forlænges ud over datoen for anvendelse af ændringsdirektivet om administrativt samarbejde. Under iagttagelse af de nationale regler i den specifikke medlemsstat, som skal yde godtgørelse eller tilbagebetaling i henhold til artikel 14 i rentebeskatningsdirektivet, kan det være nødvendigt at forlænge anvendelsen af denne bestemmelse ud over den sidste dato, hvor der vil blive opkrævet kildeskat, hvilket er den 31. december 2016 for kildeskat opkrævet i Østrig (se artikel 1, stk. 1, litra d), i nærværende forslag). Dette er en overgangsforanstaltning, som beskytter retmæssige ejeres erhvervede rettigheder i medfør af artikel 14 i rentebeskatningsdirektivet, hvad angår den medlemsstat, hvor de er hjemmehørende.

Artikel 2 fastsætter, at direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 3 fastsætter, at direktivet er rettet til medlemsstaterne.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ophævelse af Rådets direktiv 2003/48/EF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 115,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med den konsensus, der blev opnået på Det Europæiske Råds møde den 20. juni 2000 om, at relevante oplysninger skulle udveksles i skatteøjemed på et så bredt grundlag som muligt, har medlemsstaterne siden den 1. juli 2005 anvendt Rådets direktiv 2003/48/EF³ for at kunne beskatte indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales i en medlemsstat til retmæssige ejere, der er fysiske personer med bopæl i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med lovene i sidstnævnte medlemsstat, for dermed at undgå fordrejning af kapitalbevægelser mellem medlemsstaterne, hvilket er uforeneligt med det indre marked.
- (2) Grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse verden over er en af de udfordringer, der er stærk fokus på inden for Unionen og på globalt plan. De nationale skatteindtægter bliver reduceret betydeligt på grund af indkomst, der ikke angives og ikke beskattes. Det Europæiske Råd udtrykte på sit møde den 22. maj 2013 glæde over de igangværende bestræbelser inden for G8, G20 og Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) på at udvikle en global standard.
- (3) I direktiv 2011/16/EU⁴ er der en bestemmelse om obligatorisk udveksling af visse oplysninger mellem medlemsstaterne og om en trinvis udvidelse af direktivets anvendelsesområde til også at omfatte nye kategorier af indkomst og kapital for at kunne bekæmpe grænseoverskridende skattesvig og skatteunddragelse.

³ Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter i form af rentebetalinger (EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38).

⁴ Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF (EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1).

- (4) Den 9. december 2014 vedtog Rådet direktiv 2014/107/EU⁵ om ændring af direktiv 2011/16/EU, som udvidede den automatiske informationsudveksling til at omfatte en fuldstændig række af indkomst i overensstemmelse med den globale standard, som blev offentliggjort af OECD-Rådet i juli 2014, hvorved der sikredes en sammenhængende, konsekvent og alsidig fremgangsmåde i hele Unionen for automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti i det indre marked.
- (5) Anvendelsesområdet for direktiv 2014/107/EU er generelt bredere end anvendelsesområdet for direktiv 2003/48/EF, og i tilfælde af overlappning har direktiv 2014/107/EU forrang. Der er stadig nogle tilfælde tilbage, hvor det ellers kun er direktiv 2003/48/EF, der vil finde anvendelse. Disse tilfælde er en følge af en mindre forskel i tilgangen mellem de to direktiver og af forskellige specifikke undtagelser. Når anvendelsesområdet for direktiv 2003/48/EF i disse begrænsede tilfælde ligger uden for anvendelsesområdet for direktiv 2014/107/EU, vil de relevante bestemmelser i direktiv 2003/48/EF fortsat skulle finde anvendelse, hvilket resulterer i dobbelte indberetningsstandarder inden for Unionen. De få fordele, der er ved at opretholde en sådan dobbelt indberetning, udlignes af omkostningerne.
- (6) Den 21. marts 2014 opfordrede Det Europæiske Råd Rådet til at sikre, at al relevant EU-lovgivning bringes fuldt ud på linje med den nye globale standard for automatisk udveksling af oplysninger, der er udarbejdet af OECD. Desuden opfordrede Rådet Kommissionen til, når direktiv 2014/107/EU skulle vedtages, at forelægge et forslag til ophævelse af direktiv 2003/48/EF og at samordne ophævelsen af dette direktiv med datoen for den i artikel 2 i direktiv 2014/107/EU fastsatte anvendelse under behørig hensyntagen til den deri omhandlede undtagelse for Østrig. Derfor bør direktiv 2003/48/EF fortsat anvendes for Østrigs vedkommende i en periode på yderligere et år. I lyset af Rådets holdning vil det være nødvendigt at ophæve direktiv 2003/48/EF for at undgå forpligtelser, der indebærer dobbelt indberetning, og for at spare omkostningerne for både skattemyndigheder og økonomiske operatører.
- (7) Ifølge artikel 2 i direktiv 2014/48/EU⁶ om ændring af direktiv 2003/48/EF skal medlemsstaterne vedtage og offentliggøre senest den 1. januar 2016 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De skal anvende disse bestemmelser fra og med den 1. januar 2017. Med ophævelsen af direktiv 2003/48/EF vil direktiv 2014/48/EU ikke længere skulle gennemføres i national ret.
- (8) For at sikre en gnidningsløs fortsættelse af automatisk indberetning af oplysninger om finansielle konti bør ophævelsen af direktiv 2003/48/EF træde i kraft samme dag som den dato for anvendelse, der er fastsat i artikel 2 i direktiv 2014/107/EU.
- (9) Uanset ophævelsen af direktiv 2003/48/EF bør oplysninger, der indsamles af betalende agenter, økonomiske aktører og af medlemsstaterne indtil datoen for ophævelsen, behandles og overføres som oprindeligt bestemt, og forpligtelser, som er opstået inden denne dato, bør skulle opfyldes.

⁵ Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1).

⁶ Rådets direktiv 2014/48/EU af 24. marts 2014 om ændring af direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (EUT L 111 af 15.4.2014, s. 50).

- (10) Med hensyn til kildeskat, der opkræves i den i artikel 10 i direktiv 2003/48/EF omhandlede overgangsperiode, bør medlemsstaterne for at beskytte retmæssige ejeres erhvervede rettigheder fortsætte med at yde godtgørelse eller tilbagebetaling som oprindeligt bestemt og bør udstede attester efter anmodning, hvorved retmæssige ejere vil kunne sikre sig, at der ikke ophæves kildeskat.
- (11) Der bør tages hensyn til det forhold, at Østrig på grund af strukturelle forskelle har fået indrømmet en undtagelse i henhold til artikel 2, stk. 2, i direktiv 2014/107/EU med en maksimal varighed på et år. På tidspunktet for vedtagelsen af nævnte direktiv meddelte Østrig, at undtagelsen ikke ville blive udnyttet fuldt ud. I stedet for vil Østrig udveksle oplysninger indtil september 2017, men dog for en begrænset kategori af konti, og vil opretholde undtagelsen i andre tilfælde. Derfor bør der indføres specifikke bestemmelser for at sikre, at Østrig og de betalende agenter og økonomiske operatører, der er etableret i Østrig, fortsætter med at anvende bestemmelserne i direktiv 2003/48/EF i undtagelsesperioden, dog ikke for de konti, som falder ind under direktiv 2014/107/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU.
- (12) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til beskyttelse af personoplysninger, og intet i dette direktiv kan mindske eller eliminere disse rettigheder.
- (13) Målet for dette direktiv, nemlig at ophæve rentebeskatningsdirektivet med de midlertidige undtagelser, der er nødvendige for at beskytte erhvervede rettigheder og tage hensyn til den for Østrig gældende undtagelse i ændringsdirektivet om administrativt samarbejde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den fornødne ensartethed og effektivitet bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette forslag til direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (14) Direktiv 2003/48/EF bør derfor ophæves —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Direktiv 2003/48/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2016.

Følgende forpligtelser i henhold til direktiv 2003/48/EF, som ændret ved direktiv 2006/98/EF⁷, gælder dog fortsat:

- a) forpligtelserne for medlemsstater og for de i en medlemsstat etableret økonomiske operatører i henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i direktiv 2003/48/EF fortsætter med at gælde indtil den 5. oktober 2016, eller indtil disse forpligtelser er opfyldt

⁷ Rådets direktiv 2006/98/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende beskatning på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 129).

- b) forpligtelserne for betalende agenter i henhold til artikel 8 og for medlemsstaterne og for betalende agenter i henhold til artikel 9 fortsætter med at gælde indtil den 5. oktober 2016, eller indtil disse forpligtelser er opfyldt
- c) forpligtelserne for medlemsstater, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i henhold til artikel 13, stk. 2, fortsætter med at gælde indtil den 31. december 2016
- d) forpligtelserne for medlemsstater, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i henhold til artikel 14, hvad angår kildeskat, der er opkrævet i 2016 og i tidligere år, fortsætter med at gælde, indtil disse forpligtelser er opfyldt.
2. Uanset stk. 1 i denne artikel fortsætter direktiv 2003/48/EF, som ændret ved direktiv 2006/98/EF, med at finde anvendelse i sin helhed for Østrig indtil den 31. december 2016 med undtagelse af:
- a) forpligtelserne for Østrig og de underliggende forpligtelser for de i Østrig etablerede betalende agenter og økonomiske operatører i henhold til artikel 12, som fortsætter med at gælde indtil den 30. juni 2017, eller indtil disse forpligtelser er opfyldt
- b) forpligtelserne for Østrig og for de i Østrig etablerede økonomiske operatører i henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit, som fortsætter med at gælde indtil den 30. juni 2017, eller indtil disse forpligtelser er opfyldt
- c) enhver forpligtelse for Østrig og de underliggende forpligtelser for de i Østrig etablerede betalende agenter, som direkte eller indirekte opstår på grund af de procedurer, der henvises til artikel 13, som fortsætter med at gælde indtil den 30. juni 2017, eller indtil disse forpligtelser er opfyldt.
3. Uanset stk. 2 i denne artikel finder direktiv 2003/48/EF, som ændret ved direktiv 2006/98/EF, ikke anvendelse efter den 1. oktober 2016 på rentebetalinger for konti, hvor forpligtelserne vedrørende indberetning og passende omhu, der er omhandlet i bilag I og II til direktiv 2011/16/EU, er opfyldt, og for hvilke Østrig ved automatisk udveksling har meddelt de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3a, i direktiv 2011/16/EU, inden for den i artikel 8, stk. 6, litra b), i direktiv 2011/16/EU fastsatte frist.

Artikel 2

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*